

propinquare potest hominibus, sine omni, & sui ipsius mutatione, & essentia suæ, vel cum rebus creatis unitisque commixtione, vel divisione, vel emanatione essentiali. β) Manifestationem hujus suæ appropinquationis, per varias operationes effectusque, nunc omnisapientia, & omnipotentia, nunc gratia, amoris, misericordia, patientia similibusque attributorum divinatorum, in primis illius gratia, quæ in Christo nobis data est, nunc justitia & ira, nunc gloria & majestatis suæ infinitæ divinæ. Hoc posterius BAKIUS & GESNERUS, citatis supra locis, sic recte explicuerunt: *Nomen Dei*, inquit ille, *est, quicquid de Deo prædicatur, quod videlicet sit bonis misericors & clemens, malis vero justus & vehementer, quando benefacta remunerat, & malefacta punit; Hic vero, Nomen Dei*, scribit, *est illa gloria Dei, quæ in stupendis ejusdem operibus elucescit. Ergo & Nomen Dei tum dicitur propinquum esse, quando Deus, admiranda sua liberatione fidelium, præsentiam suam manifestat, atque ita gloriam suam illustrem reddit.* Prior illa pars appropinquationis ipsius Dei unitrini, quam alii approximationem essentia divinæ nominant, ad explicandum pariter atque intelligendum difficilima est. Posterior autem pars, quæ manifestationem hujus appropinquationis divinæ per varias operationes & effectus omnisapientia, omnipotentia, gratia, gloria, justitia & majestatis, divinæ, continet, hoc est, omnis generis & beneficia, nunc corporalia, nunc spiritualia, eademque singularia, & poenas singulares, illa ab omnibus facilius, & apprehenditur, & intelligitur. Hæc causa est, cur multi, explicantes appropinquationem Nominis divini, hanc posteriorem solam, prætermissa priore, proponant, vide vel solum WIGANDUM, in *Consider. Methodica, de ubiquit. & omnipræs. Dei*, quod fieri tamen, meo quidem judicio, non debebat. In
nostro